

Nr 391.

Av herrar **Wikström** och **Sandberg**, *angående viss ändring i restindrivningsförfordningen.*

I 11 § restindrivningsförfordningen stadgas att, när utmätningsman anlitat fjärdingsmans eller exekutionsbetjänts biträde vid indrivningen, denne må uppbära hälften av indrivningsavgiften eller uppbördsprovisionen för medel, som blivit av honom indrivna. Tillämpningen av denna bestämmelse har blivit synnerligen skiftande. Under det att i en del distrikt alla restförda poster överlämnas till exekutionsbiträdet för indrivning, förekomma i övriga distrikt de mest skiftande system. Vanligast förekommande är att utmätningsmannen genom förprickning i restlängden från exekutionsbiträdets indrivning undantager de största och lättast indrivbara posterna. Övriga poster, vars indrivande är förenat med mycket arbete och varav en stor del måste avskrivas på grund av fattigdom, överlämnas däremot regelmässigt åt exekutionsbiträdet. Beträffande vissa poster kan det dessutom inträffa att exekutionsbiträdet nedlagt mycket arbete i och för deras indrivande men icke uppburit medlen och därför gått miste om sin andel i uppbördsprovisionen.

Det oenhetliga sätt, varpå restindrivningsförfordningens ifrågavarande stadgande tillämpas, för med sig olägenheter av flera slag. Icke minst för vinnande av reda och kontroll på medelsförvaltningen synes det mest ändamålsenligt, att exekutionsbiträdet sköter indrivningen och att utmätningsmannens verksamhet blir av enbart kontrollerande art. Både i kontrollhänseende och i fråga om en rationellare utvinning av skatterestantierna torde betydande fördelar vinnas, om hela indrivningen koncentreras hos en och samma person. Vidare är att märka att exekutionsbiträdet är skyldig att ställa säkerhet för omhänderhavda medel, under det att utmätningsmannen icke är ålagd denna skyldighet.

Den olikartade tillämpningen av ifrågavarande bestämmelse måste för exekutionsbiträdena framstå som synnerligen orättvis. Deras löner äro avvägda med hänsyn tagen till sportelinkomsterna och ett sådant beskärande av inkomsterna, som nu i stor utsträckning sker, kan i många fall inverka menligt på exekutionsbiträdets ekonomi och det måste i allt fall anses synnerligen olämpligt, att en befattningshavares inkomster i så hög grad skola kunna av förmannen godtyckligt beskäras. Härigenom kan lätt tillskapas ett system, som verkar deprimerande på den underordnade,

motverkar åstadkommandet av ett effektivt resultat av indrivningsarbetet och försämrar kontrollen.

Med stöd av det sagda få vi sålunda hemställa,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t hemställa om sådan ändring i restindrivningsförfordningen, att fjärdingsman eller exekutionsbetjänt alltid skall äga rätt till halva indrivningsavgiften eller uppbördsprovisionen å i restlängd uppförda poster tillhörande hans tjänstgöringsområde.

Tillika får jag hemställa, att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till de ändringar lagtexten, som ett bifall till detta yrkande kan föranleda.

Stockholm den 19 januari 1932.

Ant. Wikström.

O. E. Sandberg.